

VILNIAUS MIESTO SAVIVALDYBĖS TARYBA

SPRENDIMAS DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO VILNIAUS MIESTO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOJE TAISYKLIŲ TVIRTINIMO

2009 m. spalio 7 d. Nr. 1-1251
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymu (Žin., 1997, Nr. 108-2728), Vilniaus miesto savivaldybės taryba n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Gyvūnų laikymo Vilniaus miesto savivaldybės teritorijoje taisykles (pridedama).

2. Nustatyti, kad:

2.1. Gyvūnų laikymo Vilniaus miesto savivaldybės teritorijoje taisyklės taikomos teisiniams santykiams, atsirandantiems joms įsigaliojus;

2.2. administracinėms ir teisminėms procedūroms, kurios buvo pradėtos iki Gyvūnų laikymo Vilniaus miesto savivaldybės teritorijoje taisyklių įsigaliojimo, taikomos tuo metu galiojusių Gyvūnų auginimo ir laikymo taisyklių nuostatos.

3. Pripažinti netekusiu galios Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2008 m. rugsėjo 10 d. sprendimą Nr. 1-630 „Dėl Gyvūnų auginimo ir laikymo taisyklių tvirtinimo“.

4. Pavesti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriui iki 2010 m. sausio 1 d. patvirtinti ir nustatyta tvarka paskelbti vietinėje spaudoje:

4.1. Leidimų laikyti ūkinės paskirties gyvūnus išdavimo tvarkos aprašą;

4.2. kačių šėrimo vietos parinkimo akto formą.

5. Nustatyti, kad šis sprendimas, išskyrus 4 punktą, įsigalioja 2010 m. sausio 1 d.

Meras

Vilius Navickas

GYVŪNŲ LAIKYMO VILNIAUS MIESTO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOJE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Vilniaus miesto savivaldybės teritorijoje taisyklės (toliau – Taisyklės) galioja visoje Vilniaus miesto savivaldybės teritorijoje. Jų privalo laikytis visi fiziniai ir juridiniai asmenys (toliau – asmenys).

2. Taisyklėse numatyti naminių, laukinių, ūkinės paskirties, laboratorinių (eksperimentinių) gyvūnų laikymo, priežiūros, veterinarijos, aikštelių šunims vedžioti įrengimo, benamių gyvūnų gaudymo ir karantino reikalavimai, nustatyta gyvūnų registravimo, identifikavimo ir vežimo tvarka.

3. Pagrindinės Taisyklių sąvokos:

3.1. **agresyvūs šunys** – kovoms išvestų veislių šunys bei jų mišrūnai, taip pat kitų pavojingų veislių šunys ir jų mišrūnai, kurie kelia grėsmę asmenų gyvybei, sveikatai ar turtui [5.1]. Agresyvių šunų veislių sąrašą tvirtina Lietuvos Respublikos valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba [5.13];

3.2. **benamis gyvūnas** – naminis gyvūnas, likęs be namų arba esantis už gyvūno savininko namų (teritorijos) ribų ir gyvūno savininko neprižiūrimas, arba nelaimės ištiktas laukinis gyvūnas, kuriam laikinai būtina žmogaus globa [5.15], [5.21];

3.3. **bitynas** – vieną epizootinį vienetą sudarančios bičių šeimos [5.17];

3.4. **boksas** – aptvaras, atitvertas sienomis, virbais arba vieliniu tinklu. Priklausomai nuo aptvaro dydžio ir gyvūnų tankumo jų judėjimo laisvė paprastai yra mažiau apribota negu narvelyje [5.23];

3.5. **daugiabutis namas** – trijų ir daugiau butų gyvenamasis namas. Daugiabučiame name gali būti ir negyvenamųjų patalpų – prekybos, administracinės, viešojo maitinimo ir kitos;

3.6. **eutanazija** – neskausmingas gyvūno numarinimas [5.15];

3.7. **gaišena** – dėl senatvės, ligos, nelaimingo atsitikimo nugaišusio, nugaišinto (eutanazuoto) gyvūno kūnas [5.22];

3.8. **gyvūnai** – visų rūšių laukiniai gyvūnai, taip pat gyvūnai, kurių auginimu ir laikymu rūpinasi žmogus [5.1];

3.9. **gyvūną prižiūrintis asmuo** – sukakęs 16 metų fizinis asmuo, kuris gyvūno savininko sutikimu, leidimu ar nurodymu gyvūną vedžioja, veda, važnyčioja, juo joja, rūpinasi, globoja;

3.10. **gyvūno identifikacija** – gyvūno ženklavimas integriniu grandynu (mikroschema);

3.11. **gyvūno kastravimas** – gyvūno lytinių liaukų (sėklidžių arba kiaušidžių) pašalinimas arba jų hormoninės veiklos nuslopinimas [5.15];

3.12. **gyvūno savininkas** – kiekvienas sukakęs 16 metų fizinis asmuo ar juridinis asmuo, kuris nuolat ar laikinai augina gyvūną [5.1];

3.13. **gyvūno sterilizavimas** – gyvūno vaisingumo panaikinimas, paliekant lytinių liaukų hormoninę veiklą [5.15];

3.14. **gyvūnų gaudymas** – gyvūno laisvės suvaržymas naudojant specialias streso arba pavojaus gyvūnų sveikatai nesukeliantis gaudymo priemones arba jų nenaudojant [5.15];

3.15. **gyvūnų globa** – žmogaus ar juridinio asmens veikla, kuri tiesiogiai teigiamai veikia gyvūnų fizinę ir emocinę būseną (prieglobsčio suteikimas, rūpinimasis sveikata ir gerove) [5.15];

3.16. **gyvūnų globos namai** – valstybinės veterinarijos priežiūros objektas [5.16], kuriame laikomi benamiai gyvūnai [5.15], teigiamai veikiant gyvūnų fizinę ir emocinę būseną;

3.17. **karantinas** – priemonės, neleidžiančios plisti epidemijai ar epizootijai;

3.18. **kenksmingas elgesys su gyvūnais** – gyvūno mušimas, tyčinis žalojimas, spardymas, marinimas badu, netinkamas maitinimas, užmušimas kankinant, erzinimas, gąsdinimas ar kitokie

tyčiniai veiksmai, sukeliantys gyvūnui stresą ir kančias, taip pat vertimas pernelyg ilgai dirbti, pjūdamas, kovų organizavimas, būtinos pagalbos susirgusiam ar sužeistam gyvūnui nesuteikimas, transportavimas ar laikymas tai rūšiai nepalankiomis sąlygomis, operavimas nenuskausminus, zoofiliniai ir sadistiniai veiksmai, taip pat gyvūno savininko leidimas atlikti akivaizdžiai ir tiesiogiai kenksmingus gyvūnui veiksmus [5.1];

3.19. **laukiniai gyvūnai** – nuolat laisvėje gyvenantys bestuburiai ir stuburiniai gyvūnai bei jų populiacijos [5.1];

3.20. **laboratoriniai (eksperimentiniai) gyvūnai** – gyvūnai, specialiai auginami laboratoriniams tyrimams ar eksperimentams [5.1];

3.21. **laikymo vieta** – gyvūnams laikyti pritaikyta vieta (boksas, narvelis, aptvaras, voljeras, namelis ar kita vieta) [5.15];

3.22. **naminiai gyvūnai** – visi istoriškai prijaukinti (domestifikuoti) gyvūnai [5.1];

3.23. **nesveiki gyvūnai** – sergantys ar ligos požymių turintys gyvūnai;

3.24. **pavojingi gyvūnai** – gyvūnai, kurie dėl biologinių savybių nuolat kelia pavojų žmonių, kitų gyvūnų gyvybei ar sveikatai [5.1];

3.25. **registratorius** – Vilniaus miesto savivaldybės administracijos (toliau – Administracija) įgaliotas struktūrinis padalinys arba juridinis asmuo, pasirašęs su Administracija sutartį dėl Vilniaus miesto gyvūnų registracijos ir identifikacijos paslaugos teikimo;

3.26. **šeima** – sutuoktiniai (partneriai, įregistravę partnerystę teisės aktu nustatyta tvarka) ir jų nepilnamečiai vaikai;

3.27. **teritorija** – valstybei, savivaldybei, fiziniam ar juridiniam asmeniui nuosavybės teise priklausantis ar jų teisėtai valdomas, naudojamas žemės plotas:

3.27.1. **atvira teritorija** – teritorija į kurią galima laisvai patekti;

3.27.2. **uždara teritorija** – pastatais, statiniais ar ne žemesne kaip 1,5 metro aukščio tvora apsupta teritorija, kai užtikrinama, kad gyvūnai negalės laisvai į ją patekti ar iš jos išbėgti;

3.27.3. **privati teritorija** – fiziniam ar privačiam juridiniam asmeniui priklausanti teritorija.

3.28. **ūkinės paskirties gyvūnai** – visi gyvūnai, laikomi ir veisiami maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, namams saugoti, darbo ir kitiems tikslams [5.1];

3.29. **Vilniaus miesto gyvūnų globos namai** – Vilniaus miesto savivaldybės (toliau – Savivaldybė) įsteigtas juridinis asmuo, esantis L.Giros g. 131 [5.29];

3.30. **voljeras** – inžinerinis statinys ar teritorija, aptverta tvora, sienomis arba vieliniu tinklu, kurioje gyvūnai gali laisvai judėti, atitinkanti jų etologinius ir fiziologinius poreikius. Voljero konstrukcija turi užtikrinti, kad gyvūnas nepabėgtų.

4. Kitas Taisyklėse vartojamas sąvokas nustato Lietuvos Respublikos gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymas (toliau – Gyvūnų globos įstatymas) [5.1], kiti įstatymai ir teisės aktai.

II. NUORODOS

5. Taisyklių nuorodose įrašyti teisės aktai:

5.1. Lietuvos Respublikos gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymas (Žin., 1997, Nr. 108-2728);

5.2. Lietuvos Respublikos sodininkų bendrijų įstatymas (Žin., 2004, Nr. 4-40);

5.3. Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodeksas (Žin., 1985, Nr. 1-1);

5.4. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso patvirtinimo, įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatymas (Žin., 2000, Nr. 74-2262);

5.5. Europos konvencija dėl namuose laikomų gyvūnų apsaugos (Žin., 2004, Nr. 80-2839);

5.6. Tarybos direktyva 98/58/EB „Dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos“ (2004, specialusis leidimas, 2004-12-30, Nr. 1);

5.7. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. kovo 23 d. nutarimas Nr. 325 „Dėl Lietuvos Respublikos gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymo įgyvendinimo“ (Žin., 1999, Nr. 28-808);

5.8. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymas Nr. 250/224 „Dėl Laukinių gyvūnų paėmimo iš buveinių zoologinėms kolekcijoms sudaryti ir šių kolekcijų registravimo tvarkos patvirtinimo“ (Žin., 2002, Nr. 60-2478);

5.9. Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 1997 m. balandžio 15 d. įsakymas Nr. 130 „Dėl Leidimų vežti keleivius reguliaraus susisiekimo kelių transporto maršrutais išdavimo ir naudojimo taisyklių, Keleivių ir bagažo vežimo kelių transportu taisyklių ir Keleivių vežimo lengvaisiais automobiliais - taksi taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 1997, Nr. 34-859);

5.10. Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2008 m. spalio 15 d. įsakymas Nr. 3D-551 „Dėl žemės ūkio ministro 2003 m. birželio 16 d. įsakymo nr. 3d-234 „Dėl Ūkinių gyvūnų registravimo ir ženklavimo taisyklių patvirtinimo“ pakeitimo“ (Žin., 2008, Nr. 120-4568);

5.11. Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro ir Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2003 m. birželio 17 d. įsakymas Nr. 1V-219/B1-548 „Dėl Agresyvių šunų paėmimo ir realizavimo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2003, Nr. 62-2839);

5.12. Lietuvos Respublikos valstybinės veterinarijos tarnybos direktoriaus 1999 m. birželio 18 d. įsakymas Nr. 4-162 „Dėl Prekybos naminiais gyvūnais taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 1999, Nr. 54-1757);

5.13. Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. kovo 12 d. įsakymas Nr. 117 „Dėl Agresyvių šunų veislių sąrašo patvirtinimo“ (Žin., 2002, Nr. 32-1241);

5.14. Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 24 d. įsakymas Nr. 242 „Dėl Agresyvių šunų įvežimo, įsigijimo, laikymo, veisimo, dresavimo ir prekybos jais taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2002, Nr. 56-2289);

5.15. Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2004 m. lapkričio 24 d. įsakymas Nr. B1-1015 „Dėl Veterinarijos reikalavimų gyvūnų globos namams patvirtinimo“ (Žin., 2004-12-14, Nr. 179-6654);

5.16. Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 1 d. įsakymas Nr. B1-146 „Dėl Valstybinės veterinarinės kontrolės objektų, išskyrus maisto tvarkymo subjektus, veterinarinio patvirtinimo reikalavimų patvirtinimo“ (Žin., 2005, Nr. 31-1025);

5.17. Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymas Nr. B1-180 „Dėl Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų patvirtinimo“ (Žin., 2005, Nr. 38-1266);

5.18. Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymas Nr. B1-459 „Dėl Gyvūnų augintinių gaišėnų tvarkymo veterinarijos reikalavimų patvirtinimo“ (Žin., 2005, Nr. 101-3784);

5.19. Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymas Nr. B1-207 „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“ (Žin., 2006, Nr. 31-1102);

5.20. Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. kovo 30 d. įsakymas Nr. B1-355 „Dėl Paukščių prekybos ir laikymo“ (Žin., 2007, Nr. 39-1466);

5.21. Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymas Nr. B1-463 „Dėl Pasiutligės kontrolės reikalavimų patvirtinimo“ (Žin., 2007, Nr. 55-2165);

5.22. Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. birželio 15 d. įsakymas Nr. B1-553 „Dėl Paukščių gripo kontrolės reikalavimų patvirtinimo“ (Žin., 2007, Nr. 74-2971);

5.23. Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2008 m. gruodžio 18 d. įsakymas Nr. B1-639 „Dėl Gyvūnų, skirtų eksperimentiniams ir kitiems mokslo tikslams, laikymo, priežiūros ir naudojimo reikalavimų patvirtinimo“ (Žin., 2009, Nr. 8-287);

5.24. Lietuvos Respublikos valstybinės veterinarijos tarnybos direktoriaus ir Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio gydytojo higienisto 1999 m. gruodžio 16 d. įsakymas Nr. 4-

341/19 „Dėl Įsakymu patvirtintų „Gyvūnų, leidžiamų laikyti daugiabučių namų butuose normų“ keitimo“ (Žin., 1999, Nr. 108-3171);

5.25. Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 1998 m. lapkričio 25 d. sprendimas Nr. 287 „Dėl gyvūnų laikymo ir kitų paslaugų, teikiamų Beglobių gyvūnų karantino tarnyboje, tarifų tvirtinimo“;

5.26. Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2004 m. rugpjūčio 25 d. sprendimas Nr. 1-493 „Dėl Vietinės rinkliavos už gyvūnų registravimą ir laikymą daugiabučiuose namuose nuostatų tvirtinimo“;

5.27. Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2005 m. lapkričio 23 d. sprendimas Nr. 1-967 „Dėl Važiavimo maršrutiniais autobusais ir troleibusais taisyklių tvirtinimo“;

5.28. Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2004 m. kovo 30 d. įsakymas Nr. 40-281 „Dėl Varninių paukščių gausos reguliavimo priemonių įgyvendinimo Vilniaus mieste“.

5.29. Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 26 d. įsakymas Nr. 30-1314 „Dėl Vilniaus miesto gyvūnų globos namų nuostatų tvirtinimo“.

III. BENDRIEJI GYVŪNŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

6. Gyvūnų savininkai, gyvūnus prižiūrintys asmenys privalo:

6.1. laikytis Taisyklių, Gyvūnų globos įstatymo [5.1], Europos konvencijos dėl namuose laikomų gyvūnų apsaugos [5.5], Europos Sąjungos direktyvos dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos [5.6], Savivaldybės tarybos sprendimų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių gyvūnų laikymą, reikalavimų;

6.2. nuolat rūpintis gyvūno sveikata, reguliariai jį maitinti ir girdyti;

6.3. laikyti gyvūnus taip, kad jų gyvenimo sąlygos atitiktų gyvūno rūšies, veislės, amžiaus, fiziologijos, elgsenos poreikius ir nebūtų jam kenksmingos;

6.4. nuolat laikyti gyvūnui prieinamoje vietoje dubenį ar indą su švariu vandeniu. Lietus ir sniegas nelaikomas geriamojo vandens pakaitalu;

6.5. vesdami, vedžiodami, važnyčiodami ar būdami su gyvūnais viešoje vietoje, turėti reikiamas priemones (maišelius, semtuvus ar kitas tinkamas priemones) ekskrementams surinkti;

6.6. gyvūnui priteršus viešoje vietoje, bendro naudojimo patalpose ar kito asmens teritorijoje, nedelsiant surinkti ekskrementus ir kitus gyvūno paliktus teršalus;

6.7. užtikrinti, kad viešosiose vietose, butuose, negyvenamosios paskirties patalpose, individualių namų teritorijose gyvūnai nekeltų triukšmo, trikdančio asmenų ramybę, poilsį, darbą ar viešąją rimtį;

6.8. užtikrinti, kad gyvūnai nekeltų grėsmės, nedarytų žalos asmenų sveikatai, gyvybei, nuosavybei, aplinkai, nepažeistų kitų asmenų teisių ar teisėtų interesų, nesužeistų kitų gyvūnų;

6.9. užtikrinti, kad viešosiose vietose, bendrojo naudojimo patalpose gyvūnai nebūtų palikti be priežiūros;

6.10. gyvūno laikymo vietoje užtikrinti švarą ir tvarką, laikytis sanitarijos ir higienos reikalavimų;

6.11. įgyvendindami nuosavybės teisę į gyvūną, laikytis gyvūnų apsaugą ir jų laikymą reglamentuojančių įstatymų, kitų teisės aktų reikalavimų, o Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka atlyginti gyvūnų padarytą žalą [5.4].

7. Pavojingi gyvūnai auginami ir laikomi pagal Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos tvirtinamas pavojingų gyvūnų laikymo ir auginimo taisykles [5.1]. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija vykdo Gyvūnų globos įstatymo priežiūrą pavojingų gyvūnų laikymo ir auginimo srityje.

8. Draudžiama daugiabučiuose namuose ar jų teritorijoje laikyti pavojingus gyvūnus.

9. Ūkinės paskirties gyvūno (išskyrus šuns) savininkas turi teisę laikyti ūkinės paskirties gyvūną tik:

9.1. savo privačioje teritorijoje;

9.2. nuosavame statinyje;

9.3. nuosavame vieno buto name;

9.4. kitam asmeniui priklausančioje ar jo teisėtai valdomoje teritorijoje, statinyje ar vieno buto name, kai yra gautas tos teritorijos, statinio ar namo savininko (visų bendraturčių) raštiškas sutikimas.

10. Statinys ar teritorija, kurioje laikomas ūkinės paskirties gyvūnas (išskyrus šunį), turi būti uždara, jei ūkinės paskirties gyvūnas (išskyrus šunį) nėra laikomas ar pririštas taip, kad negalėtų išeiti už statinio ar teritorijos ribų.

11. Ūkinės paskirties gyvūnus (išskyrus šunis) draudžiama laikyti (ganyti) skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose bendrojo naudojimo teritorijose, dviejų butų ir daugiabučiuose namuose, šių namų balkonuose, rūsiuose, pusrūsiuose, palėpėse, cokolinio aukšto ir kitose patalpose.

12. Ūkinės paskirties gyvūnų (išskyrus šunų ir bičių) savininkai privalo turėti seniūnijos, kurios teritorijoje laiko ūkinės paskirties gyvūną, leidimus. Leidimas gali būti panaikintas, jeigu nesilaikoma Taisyklių. Administracijos direktorius tvirtina leidimų laikyti ūkinės paskirties gyvūnus išdavimo tvarkos aprašą.

13. Ūkinės paskirties gyvūnai (išskyrus šunis) registruojami vadovaujantis Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro patvirtintomis Ūkinių gyvūnų registravimo ir ženklinimo taisyklėmis [5.10].

14. Agresyvių šunų savininkai taip pat privalo laikytis:

14.1. Taisyklių;

14.2. Agresyvių šunų įvežimo, išigijimo, laikymo, veisimo, dresavimo ir prekybos jais taisyklių [5.14];

14.3. Agresyvių šunų paėmimo ir realizavimo taisyklių [5.11].

15. Gyvūnai jaunųjų gamtininkų stotyse (centruose) gali būti laikomi vadovaujantis Gyvūnų globos įstatymu [5.1] ir kitais teisės aktais.

16. Asmenys gali rinkti zoologines kolekcijas, taip pat gaudyti, laikyti ir jaukinti laukinius gyvūnus laikydamiesi Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos reikalavimų laukinių gyvūnų gaudymo ir laikymo nelaisvėje, zoologinių kolekcijų sudarymo srityje [5.8].

17. Atsitiktinai į nelaisvę patekę laukiniai gyvūnai turi būti paleidžiami. Jei laukinis gyvūnas yra sužeistas, akivaizdžiai serga ar dėl kitų priežasčių jo negalima paleisti, o asmuo neturi būtinų žinių ir priemonių, kad gyvūnui suteiktų kvalifikuotą pagalbą, apie tokį gyvūną asmuo privalo pranešti Bendrajam pagalbos centrui telefonu 112.

18. Veterinarijos gydytojas, turintis licenciją verstis veterinarijos praktika, gali eutanazuoti naminius gyvūnus tik esant teisės aktuose nustatytiems pagrindams.

19. Laboratoriniams bandymams gali būti naudojami tik specialiai šiems tikslams veisti ir auginti gyvūnai. Gyvūnų, skirtų eksperimentiniams ir kitiems mokslo tikslams, laikymo, priežiūros ir naudojimo reikalavimus nustato Lietuvos Respublikos valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba [5.23].

20. Administracijos direktoriaus įgaliotas Administracijos struktūrinis padalinys organizuoja varninių paukščių gausos reguliavimo priemonių įgyvendinimą pagal Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos nustatytus reikalavimus.

21. Draudžiama:

21.1. gyvūną palikti gatvėje, kieme, miške, pakelėje ar kitose vietose, norint juo atsikratyti, padaryti benamiu. Vykdam Taisyklių XIII skyriuje nustatytą benamių kačių populiacijos mažinimą, sterilizuotos katės paleidimas į jos buvusią gyvenamąją aplinką nelaikomas šiame punkte nustatyto draudimo pažeidimu;

21.2. numarinti gyvūną skandinant, smaugiant, nemaitinant, negydant arba užkasant, naudoti metodus ar vaistus, kurių pasekmės būtų pražūtingos gyvūnui [5.1], šaudyti šunis, kates ir kitus gyvūnus. Asmuo, turintis leidimą laikyti ir naudoti specialiai gyvūnams užmigdyti pritaikytą priemonę su migdomaisiais preparatais, ją gali panaudoti gyvūnui laikinai užmigdyti;

21.3. žiauriai elgtis su gyvūnu – jį mušti, spardyti, žaloti, kankinti, erzinti, gąsdinti, marinti badu ar atlikti kitus tyčinius veiksmus, siekiant pakenkti gyvūnui, sukelti jam stresą ar kančias;

21.4. įvežti kovoms išvestų veislių šunis ir jų mišrūnus, juos veisti ir jais prekiauti [5.1];

21.5. dresuoti gyvūnus kovoms, organizuoti, rengti gyvūnų kovas ar kovas su gyvūnais, naudoti gyvūnus tokioms kovoms, treniruojantis naudoti gyvūnus kaip taikinius [5.1];

21.6. laikyti gyvūnus uždaroje transporto priemonėje ar patalpoje be gryno oro, ventiliacijos, palikti juos lauke, esant ekstremalioms karščio ar šalčio sąlygoms;

21.7. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti maistą, kuriame yra nuodų arba kitų daiktų, gyvūnui keliančių mirties pavojų. Išimtis – graužikų ir įvairių parazitų dezinfekcija, deratizacija ir dezinfekcija;

21.8. naudoti gyvūnų galimybes stimuliuojančias medžiagas, turint tikslą didinti gyvūnų produktyvumą, darbingumą, sportinius rezultatus, išskyrus tas, kurių naudojimą reglamentuoja Vyriausybė ar jos įgaliota institucija [5.1];

21.9. šerti benamius, laukinius gyvūnus viešosiose, bendrojo naudojimo vietose ar patalpose, daugiabučių namų balkonuose, mėtant maistą, jo likučius iš balkonų, per langus ar panašiai. Laukinius paukščius, išskyrus balandžius ir varninius paukščius, galima lesinti žiemą, jei tam tikslui įrengiamos ir prižiūrimos lesyklėlės. Siekiant sumažinti benamių kačių populiaciją, galima šerti benames kates ir atlikti kitus veiksmus tik taip, kaip nurodyta Taisyklių XIII skyriuje;

21.10. gyvūnus vežti transporto priemonėse, kurios tam nepritaikytos arba netinka tai gyvūnų rūšiai [5.1];

21.11. su savimi turėti, vesti ar neštis gyvūnus į masines žmonių susirinkimo vietas (išskyrus specialius renginius gyvūnams ar jų savininkams), kapines, ikimokyklinio ugdymo, švietimo, sveikatos priežiūros įstaigas ir jų teritoriją, žaidimo, sporto aikštes, paplūdimius, Administracijos direktoriaus nustatytu maudymosi sezono metu;

21.12. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti parduotuvėse, prekybos (pramogų, laisvalaikio ar kituose) centruose, įmonėse, įstaigose, organizacijose, jų padaliniuose ar teritorijoje, jei prie įėjimo yra aiškiai matomas užrašas „Gyvūnams draudžiama“ ar atitinkamas draudžiamasis ženklas. Jei prie įėjimo yra aiškiai matomas užrašas „Šunims draudžiama“, „Katėms draudžiama“, kiti panašūs užrašai ar atitinkami draudžiamieji ženklai, draudimas galioja tik atskirų rūšių gyvūnams. Išimtis – šunys vedliai, tarnybiniai šunys ir tarnybiniai arkliai;

21.13. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti kitose vietose, kurias nustato Administracijos direktorius;

21.14. maudyti, prausti gyvūnus fontanuose, šaltiniuose, o viešuosiuose uždaruose vandens telkiniuose, upėse Administracijos direktoriaus nustatytu maudymosi sezono metu;

21.15. prekiauti naminiais gyvūnais Savivaldybės nepatvirtintose ir su Vilniaus miesto valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba nesuderintose vietose [5.12], [5.20];

21.16. gyvūnų priežiūrai semti smėlių iš vaikų žaidimo dėžių ar dėžių su smėliu, skirtu barstyti šaligatvius žiemą, tvarkyti kapines, gesinti gaisrus, pilti į šias dėžes smėlių su gyvūnų ekskrementais;

21.17. vesti, neštis gyvūnus tuštintis į vaikų žaidimo aikšteles, jose esančias smėlio dėžes;

21.18. laikyti gyvūnus ant daugiabučių namų stogų, atviruose balkonuose, rūsiuose ir kitose bendrojo naudojimo (ar pagalbinėse) patalpose.

IV. ŠUNŲ IR KAČIŲ LAIKYMAS

22. Šuns, katės savininkas privalo turėti gyvūno registracijos ir vakcinacijos (skiepu) dokumentus.

23. Gyvūno savininkas, gyvūną prižiūrintis asmuo privalo sudaryti sąlygas policijos ar Administracijos pareigūnui nustatyti gyvūno tapatybę.

24. Viešosiose vietose visi asmenys privalo vedžioti (vesti) šunis su pavadėliu ir antsnukiu, išskyrus Taisyklių 25 ir 26 punktuose nurodytas išimtis. Laikoma, kad šuo vedamas su pavadėliu, kai vienas pavadėlio galas prisegtas prie šuns, o kitą pavadėlio galą šunį vedantis (vedžiojantis) asmuo tvirtai laiko rankoje, kad galėtų bet kuriuo momentu valdyti šunį. Prie pašalinių žmonių pavadėlis turi būti sutrumpintas tiek, kad šuo negalėtų įkasti, pasiekti, paliesti kito asmens, jo daiktų ar ant asmens, jo daiktų užšokti ar kelti jiems grėsmę.

25. Viešosiose vietose šunys gali būti vedžijami be antsnukio, esant bent vienai iš šių sąlygų:

25.1. tam tikros veislės šunims antsnukiai nepritaikyti ar jų negamina;

25.2. šuo registruotas Vilniaus mieste ir kompetentinga įstaiga ar organizacija (Lietuvos kinologų draugija ar kita) yra išdavusi pažymėjimą, liudijantį apie šio šuns sėkmingai išlaikytą šuns socializacijos testą. Pažymėjimas turi būti išduotas ne vėliau kaip prieš tris metus.

26. Šunų vedžijimo aikštelėse šunys gali būti palaidi, tačiau asmenų prižiūrėti tik esant visoms šioms sąlygoms:

26.1. šuniui uždėtas antsnukis, jei šunų yra daugiau nei vienas. Antsnukis gali būti nededamas, jei aikštelėje esančio kito šuns savininkas tam neprieštarauja arba kompetentinga įstaiga ar organizacija (Lietuvos kinologų draugija ar kita) yra išdavusi pažymėjimą, liudijantį apie šio šuns sėkmingai išlaikytą šuns socializacijos testą. Pažymėjimas turi būti išduotas ne vėliau kaip prieš tris metus;

26.2. asmuo garantuoja ir atsako, kad šuo nekels grėsmės ir niekam nepadarys žalos;

26.3. šunų vedžijimo aikštelė yra visiškai uždara;

26.4. šuo dėl savo dydžio ar kitų savybių negali pabėgti iš šunų vedžijimo aikštelės.

27. Šunis, kates laikyti draudžiama:

27.1. parduotuvėse, mėsos, kulinarijos gaminių įmonėse, skerdyklose, viešojo maitinimo ir gydymo įstaigose. Išimtis – gyvūnų parduotuvės;

27.2. bendrabučiuose, dviejų butų ir daugiabučių namų butuose, kurių gyventojai naudojami juose esančiomis bendromis virtuvėmis, tualetais, voniomis;

27.3. ikimokyklinio ugdymo mokyklos teritorijoje ir patalpose.

28. Draudžiama vesti šunis su jiems nepritaikytais antsnukiais, antkakliais ar pavadėliais.

V. GYVŪNŲ LAIKYMAS PRIVAČIOSE TERITORIJOSE IR PASTATUOSE

29. Sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse gali būti nustatytas sodo sklype leidžiamų laikyti smulkių naminių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, kačių, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos [5.2], kurių privalo laikytis bendrijos nariai. Jei leidžiamų laikyti smulkių naminių gyvūnų rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ar sąlygos nėra nustatyti, taikomos Taisyklių nuostatos.

30. Atvirose sodininkų bendrijų ir privačiose teritorijose šunys turi būti laikomi uždaryti voljeruose ar pririšti.

31. Kiekvienu konkrečiu atveju voljero aukštis bei konstrukcija turi būti tokie, kad jame laikomas šuo, priklausomai nuo gyvūno dydžio, negalėtų iš jo iššokti ar pabėgti. Voljere privalo būti šuns būda, kurios dydis turi būti toks, kad šuo galėtų lengvai įlįsti, apsisukti ir gulėti. Visas voljero pagrindas negali būti betonuotas ar asfaltuotas.

32. Voljerai turi būti prižiūrėti, valomi, plaunami ir dezinfekuojami taip, kad juose nebūtų ekskrementų, nedvoktų, kad gyvūnai būtų apsaugoti nuo parazitų ir ligų.

33. Kai šuo laikomas pririštas, šuniui prieinamoje vietoje privalo stovėti šuns būda, kurios dydis turi būti toks, kad šuo galėtų lengvai įlįsti, apsisukti ir gulėti. Šuns būdos gali nebūti, jei šuniui yra įrengta poilsio vieta patalpose, į kurias jis gali laisvai patekti.

34. Privačiose, saugomose teritorijose, automobilių stovėjimo aikštelėse ir kituose objektuose gyvūnų laikymo statiniai turi būti ne arčiau kaip 2 metrai nuo kaimyninių sklypų, kelio ar šaligatvio ribos.

35. Privačioje teritorijoje šuo turi būti pririštas taip, kad jis iki kaimynų sklypo ribos neprieitų arčiau kaip 2 metrai. Šuo gali būti pririšamas arčiau, kai gautas raštiškas sutikimas to kaimyno, prie kurio sklypo ribos šuo prieina arčiau nei 2 metrus.

36. Privačioje uždaroje teritorijoje šunys gali būti neprišti, tačiau vartai į privačią teritoriją bet kuriuo paros metu turi būti užrakinti. Prie vartų aiškiai matomoje vietoje turi būti pakabintas apie šunį įspėjantis ženklas su užrašu „Palaidas šuo“.

37. Uždarose rakinamose patalpose, sandėliuose, ūkiniuose ir kituose pastatuose šunys gali būti laikomi palaidi. Prie įėjimo į tokias patalpas, išskyrus gyvenamąsias, aiškiai matomoje vietoje turi būti pakabintas apie šunį įspėjantis ženklas su užrašu „Palaidas šuo“.

VI. GYVŪNŲ LAIKYMAS DAUGIABUČIUOSE NAMUOSE

38. Daugiabučių namų butuose leidžiama laikyti ne daugiau kaip du šunis ar dvi kates arba vieną šunį ir vieną katę. Bute leidžiama laikyti šuniukų ar kačiukų vadas iki 4 mėn. amžiaus [5.24].

39. Iš buto į laiptinę, koridorių ir kitas bendrojo naudojimo patalpas šunis būtina vesti su pavadėliu ir antsnukiu, išskyrus Taisyklių 25 punkte numatytus atvejus.

40. Gyvūną vežti liftu galima tik tada, jei tam neprieštaruoja žmonės, esantys lifte.

41. Daugiabučių namų savininkų bendrijos pirmininkas arba namą administruojanti įmonė privalo teikti Administracijai informaciją apie administruojamuose namuose laikomus šunis, kates.

VII. GYVŪNŲ VEŽIMAS, TRANSPORTAVIMAS

42. Gyvūnai vežami laikantis 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2005 „Dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičianti Direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97“ atitinkamų nuostatų.

43. Gyvūnų transportavimo metu privaloma užtikrinti, kad gyvūnai nebus žalojami ir patirs kiek įmanoma mažesnę stresą. Ilgesnio vežimo metu gyvūnai turi būti reguliariai maitinami ir girdomi.

44. Skirtingų rūšių, sužeisti, ligoti gyvūnai turi būti vežami atskirai.

45. Visuomeninėse transporto priemonėse (priemiestiniuose ir tarp miestiniuose autobusuose, miesto maršrutiniuose autobusuose ir troleibusuose) gyvūnus leidžiama vežti laikantis Savivaldybės tarybos patvirtintų Važiavimo maršrutiniais autobusais ir troleibusais taisyklių [5.27] bei Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos patvirtintų Keleivių ir bagažo vežimo kelių transportu taisyklių [5.9]. Keliaudamas su gyvūnu, jo savininkas, gyvūną prižiūrintis asmuo privalo turėti gyvūno registracijos ir veterinarijos dokumentus, kuriuose nurodoma vežamo gyvūno sveikatos būklė ir atliktos profilaktinės-priešepizootinės priemonės.

VIII. LAUKINIŲ GYVŪNŲ GAUDYMAS IR LAIKYMAS

46. Sužeisti, rasti ar į asmenims priklausančią teritoriją patekę laukiniai gyvūnai privalo būti apžiūrėti veterinarijos gydytojo. Veterinarijos gydytojas įvertina gyvūno būklę, nesant jokių sveikatos sutrikimų, gyvūnas saugiai gražinamas į laisvę, prireikus – paliekamas gydyti, ir tik visiškai išgydytas saugiai gražinamas į laisvę.

47. Veterinarijos gydytojui nustačius gyvūno sveikatos sutrikimus, kurie po tinkamo gydymo neišnyks ir trukdys gyvūnui grįžti į gamtinę aplinką, suderinus su Vilniaus regiono aplinkos apsaugos departamentu, gyvūnas perduodamas asmeniui ar institucijai, galintiems sudaryti reikiamas laikymo sąlygas ir užtikrinti gyvūno gerovę.

48. Asmenys, pastebėję į Vilniaus miestą atklydusį laukinį žvėrį, privalo apie jį pranešti Vilniaus regiono aplinkos apsaugos departamentui, kuris nedelsdamas imasi veiksmų, kad laukinį žvėrį sugautų ir gražintų į natūralią aplinką.

IX. LIGŲ PROFILAKTIKA

49. Nesveiki gyvūnai turi būti nedelsiant gydomi veterinarijos gydytojo. Draudžiamas nesveikų gyvūnų kontaktas su sveikaisiais. Privaloma vykdyti veterinarijos gydytojo nurodymus, susijusius su gyvūno sveikata ir priežiūra.

50. Gyvūnų savininkai privalo užtikrinti šunų, kačių ir šėškų, o užkrėstoje gyvūnų laikymo vietoje – visų imlių pasiutligei gyvūnų vakcinaciją nuo pasiutligės ne rečiau kaip vieną kartą per 12

mėnesių, jeigu kitaip nenurodyta vakcinų gamintojo instrukcijoje [5.21]. Rekomenduojama šunis, kates kasmet vakcinuoti nuo infekcinių ligų (maro, infekcinio hepatito, gastroenterito ir kt.), atlikti gyvūnų dehelmintizaciją pagal veterinarinės gydytojo nurodytą grafiką.

51. Jei gyvūnas apkandžiojo, apdraskė žmones ar kitus gyvūnus, ar gyvūno elgesys ir išvaizda įtartini, nukentėjęs asmuo, užpuolusio gyvūno savininkas, nukentėjusio gyvūno savininkas, gyvūną prižiūrintis asmuo nedelsdamas turi kreiptis į asmens sveikatos priežiūros įstaigą, kuri apie apkandžiojimą praneša Vilniaus visuomenės sveikatos centrui, o šis informuoja Vilniaus miesto valstybinę maisto ir veterinarinės tarnybą. Gyvūno savininkas, gyvūną prižiūrintis asmuo privalo vykdyti Vilniaus visuomenės sveikatos centro ir Vilniaus miesto valstybinės maisto ir veterinarinės tarnybos nurodymus.

52. Apkandžiojusį ar įtartino elgesio ir išvaizdos gyvūną reikia izoliuoti ir laikyti gyvūno laikymo vietoje arba gyvūnų globos namuose ne mažiau kaip 14 parų ir sudaryti sąlygas veterinarinės gydytojai jį stebėti [5.21].

53. Įtariant, kad pagauti benamiai ar pasiklydę gyvūnai serga pasiutlige, jie turi būti laikomi gyvūnų globos namuose ne mažiau kaip 14 dienų, kad būtų galima stebėti juos, nustatyti diagnozę, jų kontaktus su kitais gyvūnais ir žmonėmis [5.21].

54. Asmenys, radę dėl nežinomų priežasčių nugaišusį gyvūną, turi apie tai pranešti Vilniaus miesto gyvūnų globos namams ir Vilniaus miesto valstybinei maisto ir veterinarinės tarnybai.

X. AIKŠTELĖS ŠUNIMS VEDŽIOTI

55. Aikštelės šunims vedžioti gali būti įrengiamos teisės aktų nustatyta tvarka bendro naudojimo želdynuose, miško parkų pakraščiuose, neužstatytuose ir tam tinkamuose žemės plotuose.

56. Aikštelės turi būti aptvertos ne žemesne kaip 1,5 m aukščio tvora, kietos arba žolės dangos. Jose gali būti pastatytas šis inventorių: urnos šiukšlėms, suolai, urnos šunų ekskrementams supilti, informacinė lentelė, kurioje nurodyta, kas tvarko ir prižiūri aikštelę, išvardyti pagrindiniai aikštelės naudojimo reikalavimai.

57. Aikštelės turi būti prižiūrimos pagal sanitarinius higienos reikalavimus ir teritorijų priežiūros taisykles. Jos turi būti nuolat valomos, tamsiu paros metu gali būti apšviestos.

58. Įrengtos aikštelės žymimos užrašu „Aikštelė šunims vedžioti“.

59. Aikštelės, jų inventorių turi būti dezinfekuojamas ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį.

60. Aikštelėse nėra įrengiamas šunų dresūrai reikalingas inventorių. Administracijos direktorių turi teisę nustatyti aikštelių šunims vedžioti skaičių, dydį ir jose įrengiamą inventorių.

XI. REGISTRAVIMAS, IDENTIFIKAVIMAS, RINKLIAVA

61. Šunų ir kačių savininkai privalo registruoti ir identifikuoti laikomus gyvūnus ir mokėti vietinę rinkliavą už gyvūnų registravimą ir laikymą daugiabučiuose namuose [5.26]. Registratorių registruoja šunis ir kates, organizuoja vietinės rinkliavos surinkimą.

62. Vietinės rinkliavos už gyvūnų registravimą ir laikymą daugiabučiuose namuose nuostatus tvirtina ir surinktų lėšų naudojimo tvarką nustato Savivaldybės taryba [5.26].

63. Jei, registruojant šunį, neturintį kilmės dokumentų, kyla ginčas ar registratorių abejoja dėl šuns veislės, registratorių kreipiasi į savo nuožiūra pasirinktą kinologą ekspertą, kurio nuomonė dėl šuns veislės yra pagrindas registracijos dokumentuose nurodyti šuns veislę [5.11]. Lietuvos kinologų draugija pateikia registratoriui kinologų ekspertų sąrašą.

64. Registruojant šunis, kates, išduodamas registravimo pažymėjimas ir atmintinė apie gyvūnų laikymą Vilniaus mieste. Gyvūno savininkai, registravę gyvūnus iki 2004 m. rugsėjo 15 d. tatuiruote, privalo gyvūną identifikuoti.

65. Šunų ir kačių savininkai privalo užregistruoti ir identifikuoti mieste laikomus gyvūnus nuo 4 mėnesių amžiaus. Registruodamas gyvūną, jo savininkas registratoriui pateikia asmens

tapatybę patvirtinantį dokumentą ir gyvūno išsigijimo dokumentus, jei tokius turi. Visi gyvūnai perregistruojami per 15 darbo dienų, pasikeitus gyvūnų savininkui ar gyvūno laikymo adresui.

66. Gyvūno savininkas per 15 darbo dienų nuo gyvūno netekimo, pardavimo, dovanojimo, nugaišimo ar eutanazijos (toliau – netekimo) dienos apie tai raštu praneša registratoriui (jei buvo atlikta eutanazija, pristato veterinarijos gydytojo pažymą) ir atsiunčia ar kitokiu būdu gražina registratoriui gyvūno registracijos pažymėjimą. Gyvūno savininkas apie gyvūno netekimą gali pranešti žodžiu, atvykęs pas registratorių ir pateikęs asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą ir gyvūno registracijos pažymėjimą.

67. Gyvūno savininkas per 3 darbo dienas nuo gyvūno dingimo dienos apie tai praneša registratoriui ir Vilniaus miesto gyvūnų globos namams.

68. Gyvūno savininkas, atgavęs gyvūną per 3 darbo dienas nuo gyvūno atgavimo dienos, apie tai praneša registratoriui ir Vilniaus miesto gyvūnų globos namams.

69. Asmuo, sulaikęs benamį gyvūną, privalo nedelsdamas apie tai pranešti gyvūno savininkui ir gražinti jam gyvūną arba, jei jam nežinomas gyvūno savininkas, per 3 dienas pranešti apie gyvūno sulaikymą Vilniaus miesto gyvūnų globos namams, registratoriui ar policijai.

XII. BENAMIŲ GYVŪNŲ GAUDYMAS, KARANTINAS IR GLOBA

70. Benamių gyvūnų gaudymu, karantinu, laikymu ir eutanazija rūpinasi Vilniaus miesto gyvūnų globos namai, kitas juridinis asmuo, atitinkantis Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos reikalavimus. Vilniaus miesto gyvūnų globos namų vykdomas funkcijas koordinuoja Administracijos direktoriaus įgaliotas padalinys [5.29].

71. Gyvūnų globos namų teritorija turi būti aptverta, kad gyvūnai negalėtų pabėgti, į teritoriją nepatektų kiti gyvūnai, pašaliniai asmenys.

72. Teritorijos pastatai, voljerai, boksai, kuriuose laikomi gyvūnai, turi būti rakinami, kad laikomi gyvūnai būtų apsaugoti nuo pašalinių žmonių, kitų gyvūnų.

73. Jei pagautas šuo, katė turi tatuiruotę ar yra identifiukuota, Vilniaus miesto gyvūnų globos namų darbuotojai nedelsdami, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas, praneša gyvūno savininkui ir Administracijos Saugaus miesto departamentui apie tokio gyvūno sugavimą.

74. Savininkas, atsiimdamas sugautą gyvūną, privalo sumokėti už šuns ar katės sugavimą, laikymą ir priežiūrą susidariusias išlaidas pagal nustatytus tarifus [5.25].

75. Gyvūno savininkas privalo per 14 parų atsiimti sugautą gyvūną, kurio savininkas jis yra. Jei savininkas sugauto gyvūno neatsiima ar atsisako jį atsiimti, gyvūnas laikomas 14 parų. Praėjus 14 parų, pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.47 straipsnį [5.4], gyvūnas tampa jį laikiusios įstaigos nuosavybe. Tapusi savininke, įstaiga priima sprendimą dėl tolesnio gyvūno laikymo, dovanojimo, perleidimo ar eutanazijos. Neatsiėmęs gyvūno per 14 parų, jo savininkas privalo atlyginti gyvūno sugavimo, laikymo, eutanazijos ir kitas išlaidas.

76. Kitų asmenų atiduoti gyvūnai ir gyvūnai, kurių savininkas nežinomas, Vilniaus miesto gyvūnų globos namuose laikomi 14 parų. Vilniaus miesto gyvūnų globos namai apie tokį gyvūną nedelsdami, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas paskelbia interneto svetainėje adresu <http://gyvunai.grinda.lt/nuotraukos/>. Neatradus savininko, kito asmens, norinčio priglausti gyvūną, praėjus nustatytam karantino terminui, gyvūnas gali būti laikomas Vilniaus miesto gyvūnų globos namuose, atsižvelgiant į Vilniaus miesto gyvūnų globos namų galimybes šerti ir prižiūrėti gyvūną.

77. Vilniaus miesto gyvūnų globos namai savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos įstatymais, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos patvirtintais reikalavimais gyvūnų globos namams [5.15] ir kitais teisės aktais.

78. Praėjus 14 dienų karantino terminui, gyvūnų globos namų darbuotojai turi teisę gyvūną atiduoti, dovanoti, parduoti, perleisti kitiems asmenims arba esant tinkamam pagrindui eutanazuoti, vadovaudamiesi Europos Konvencijos dėl namuose laikomų gyvūnų apsaugos, įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis.

79. Gyvūnų globos namai kaupia duomenis apie sugautus, eutanazuotus, atiduotus, dovanotus gyvūnus, juos paėmusius asmenis. Asmenys gali pasiimti gyvūną iš gyvūnų globos namų

tik tada, kai pateikia asmenybę liudijantį dokumentą ir nurodo savo vardą, pavardę, gimimo datą, gyvenamąją vietą (juridinio asmens pavadinimą, kodą, buveinę), vietą, kurioje ketina laikyti gyvūną. Fiziniam asmeniui, ketinantiems laikyti gyvūną ne daugiabučiame name, ir juridiniams asmenims atiduodamų gyvūnų skaičius neribojamas. Fiziniam asmeniui, ketinančiam laikyti gyvūną daugiabučiame name, gali būti atiduoti ne daugiau kaip du gyvūnai, kad nebūtų viršytos gyvūnų laikymo daugiabučių namų butuose normos [5.24].

80. Atidavę globoti gyvūną naujam savininkui, Vilniaus miesto gyvūnų globos namai turi pranešti registratoriui naujojo savininko ir identifikavimo gyvūno duomenis bei informuoti naująjį savininką apie privalomą gyvūno registravimą.

XIII. BENAMIŲ KAČIŲ POPULIACIJOS MAŽINIMAS

81. Benamių kačių populiacijos mažinimą gali vykdyti bet kuris asmuo, jei jis laikosi visų šiame skyriuje ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

82. Benamių kačių populiacijos mažinimas vykdomas tokiais etapais:

82.1. benamių kačių šėrimas, kad būtų pasirengta jų sugavimui;

82.2. benamių kačių sugavimas;

82.3. benamių kačių skiepijimas nuo pasiutligės;

82.4. benamių kačių sterilizavimas;

82.5. benamių kačių paleidimas toje teritorijoje, kurioje jos buvo sugautos.

83. Asmuo, ketinantis vykdyti benamių kačių populiacijos mažinimą, turi kreiptis į seniūniją, kurios teritorijoje bus atliekami populiacijos mažinimo veiksmai. Seniūnija, atsižvelgdama į asmens pasiūlymus, teritorijos ypatumus ir kitas aplinkybes, išrenka vietą, kurioje bus galima šerti kates. Kačių šėrimo vieta turi būti žmonių nelankoma ar mažai lankoma, kiek galima nuošalesnė, atokiau nuo gydymo, švietimo įstaigų, visuomeninių pastatų ir gyvenamųjų namų.

84. Išrinkusi vietą, seniūnija surašo kačių šėrimo vietos parinkimo aktą, kuriame nurodo: seniūnijos pavadinimą, akto surašymo datą, akto numerį, kačių šėrimo vietos adresą ar vietą, asmens, kuris šers kates, vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, telefono numerį, elektroninio pašto adresą (jei turi). Akte turi būti nurodyta, kad asmuo susipažino su benamių kačių populiacijos mažinimo reikalavimais, nurodytais Taisyklėse, įsipareigoja jų laikytis ir teikti reikalingą informaciją Savivaldybės pareigūnams. Aktą pasirašo seniūnas ir asmuo, kuris vykdys benamių kačių populiacijos mažinimą. Prie akto pridedama kačių šėrimo vietos schema.

85. Benames kates galima šerti tik toje vietoje, kurią nustatė seniūnija. Benamės katės šeriamos turint tikslą jas sugauti ir atlikti kitus veiksmus, susijusius su kačių populiacijos mažinimu. Draudžiama šerti kates, jei tai nesujie su jų populiacijos mažinimu.

86. Asmuo, šeriantis kates, pasibaigus šėrimui, turi sutvarkyti šėrimo vietą (surinkti maisto likučius, šiukšles, indus ir panašiai) ir nuolat ją prižiūrėti, valyti, tvarkyti.

87. Gaudant benames kates, draudžiamas kenksmingas elgesys su gyvūnais, turi būti užtikrinta, kad katė patirs kiek įmanoma mažesnę stresą ir nebus padaryta žalos jos sveikatai.

88. Benamės katės turi būti skiepijamos ir sterilizuojamos laikantis nustatytos skiepijimo ir sterilizavimo metodikos, siekiant išvengti žalos gyvūnui. Benames kates sterilizuoti gali tik licenciją turintis veterinarijos gydytojas. Paskiepyta ir sterilizuota katė prieš paleidimą gali būti pažymėta nukerpant vienos ausies trečdalį kaušelio.

89. Paskiepytas ir sterilizuotas kates asmenys paleidžia toje pačioje vietoje, kurioje jos buvo sugautos, ir gali jas toliau šerti ir prižiūrėti. Asmenys, atliekantys benamių kačių populiacijos mažinimą, privalo kaupti ir saugoti duomenis apie paskiepytas ir sterilizuotas kates. Šią informaciją jie privalo pateikti suinteresuotoms institucijoms pagal jų prašymus.

90. Įstaiga, kuri rūpinasi benamių gyvūnų gaudymu, negali gaudyti pažymėtų benamių kačių, išskyrus atvejus, kai katė kelia grėsmę kitiems gyvūnams, asmenų turtui ar pačiai katei akivaizdžiai reikalinga veterinaro pagalba.

XIV. BITYNAI

91. Bitynas turi būti registruotas ir privalo turėti patvirtintos formos bityno pasą, kurį išduoda Vilniaus miesto valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba vadovaudamasi Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos patvirtintais Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimais [5.17].

92. Įsigijus bityno pasą, bet ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų, visi bityno aviliai turi būti sunumeruoti (numeris tvirtinamas bitininkui priimtinoje vietoje).

93. Bitynai turi būti įkuriami atsižvelgiant į medingųjų augalų geografinį išsidėstymą, kad prie jų bitės neskristų per judrias gatves, kelius, mokyklų, ikimokyklinio ugdymo įstaigų teritorijas ar kitas žmonių poilsio, gyvenamąsias teritorijas, masinio susibūrimo vietas.

94. Nuvežtas bitynas ar jo dalis prie medingųjų augalų turi būti pažymėtas įspėjamoju ženklu „Atsargiai, bitės“. Ant įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir savininko duomenys.

95. Prieš atliekant bičių avilių priežiūrą, medkopį ar kitus darbus, turi būti įspėjami asmenys, kurie gali nukentėti dėl bičių suerzinimo atidarius avilius.

96. Bityno savininkas turi laikytis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos patvirtintų veterinarijos reikalavimų.

97. Bityno atstumas nuo vandens telkinių, kurie naudojami gyventojų poilsiui, sportui, gyvuliams girdyti, turi būti ne mažesnis kaip 100 m arba bitynas turi būti aptvertas tvora ar apsodintas gyvatvore, ne žemesne nei 2 m aukščio.

98. Draudžiama laikyti bites ikimokyklinio ugdymo įstaigų teritorijoje ir patalpose.

99. Avilių lakos turi būti atgręžtos į bičių savininko sklypo vidurį.

100. Sodininkų bendrijose, gyvenamosiose vietovėse:

100.1. galima laikyti ne daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės;

100.2. bičių avilio atstumas nuo tako, kuriuo vaikščioja žmonės, – ne mažiau kaip 10 m;

100.3. bičių avilio atstumas nuo vieškelio, – ne mažiau kaip 20 m;

100.4. bičių avilio atstumas nuo kito žemės sklypo savininko sklypo ribos, – ne mažiau kaip 5 m.

101. Jei nesilaikoma 100.2 ir 100.3 punktuose nurodytų reikalavimų, bitynas turi būti aptvertas tvora arba apsodintas gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio.

102. Asmuo, turėdamas raštišką susitarimą su visais besiribojančių sklypų savininkais, gali laikyti daugiau kaip vieną bičių šeimą viename are žemės.

103. Vežiojamasis bitynas turi būti pastatomas nuo kaimyninių pastatų ar gyvulių ganyklų ne arčiau kaip 50 m.

104. Vežiojamojo bityno bičių laikytojas turi turėti medingųjų augalų sklypo, į kurį atvežamas bitynas, savininko raštišką sutikimą.

105. Reikalavimai bitynams taikomi aktyvios bičių veiklos metu.

106. Bešeimininkio spiečiaus nuosavybė nustatoma vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.60 straipsniu [5.4].

107. Ginčai, vykstantys tarp asmenų, sprendžiami vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais, Taisyklėmis ir kitais teisės aktais.

108. Bičių savininkai, pažeidę šio skyriaus reikalavimus, nukentėjusiems asmenims atlygina žalą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

XV. FIZINIŲ IR JURIDINIŲ ASMENŲ TEISĖS, PAREIGOS, ATSAKOMYBĖ

109. Asmenys turi teisę:

109.1. globoti gyvūnus, jei ši globa neturi neigiamų pasekmių gyvūnams ir žmonėms [5.1];

109.2. propaguoti gyvūnų globą [5.1];

109.3. reikalauti, kad būtų traukiami atsakomybėn asmenys, tyčia kenkiantys gyvūnams [5.1];

109.4. pasirūpinti sužeistais gyvūnais, pranešti apie juos kompetentingoms institucijoms, jei yra galimybė, – pranešti gyvūno savininkui [5.1].

110. Asmenys, laiku nepaskiepiję gyvūnų nuo pasiutligės ar pažeidę Taisyklių reikalavimus, traukiami atsakomybėn Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso nustatyta tvarka [5.3].

111. Jei gyvūnų savininkai nevykdo gyvūnų globos ir apsaugos reikalavimų, teismo ar kitos kompetentingos institucijos (pareigūno) sprendimu gyvūnai gali būti paimti valstybės ar savivaldybės nuosavybėn. Nutarimą konfiskuoti gyvūną gali priimti ir Savivaldybės tarybos Administracinė komisija. Administracinės komisijos nutarimą vykdo Vilniaus miesto gyvūnų globos namai kartu su Administracinės komisijos nutarime nurodytu Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Vilniaus miesto teritoriniu policijos komisariatu.

112. Gyvūnų globos įstatymo vykdymą kontroliuojančių institucijų pareigūnai turi teisę:

112.1. įeiti į tvartus, kitas patalpas, teritorijas, kur yra laikomi gyvūnai [5.1];

112.2. įeiti į butą turint teismo sprendimą, jei ten nesilaikoma Taisyklių [5.1];

112.3. reikalauti iš savininkų būtinų dokumentų, informacijos ar paaiškinimų gyvūnų globos ir apsaugos klausimais [5.1];

112.4. teikti pranešimus, aktus teisėsaugos institucijoms, kad asmenys būtų patraukti administracinėn ar baudžiamojon atsakomybėn už gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo reikalavimų pažeidimus [5.1];

112.5. įteikti apylinkės teismui ieškininį pareiškimą, kad jis būtų skubiai išnagrinėtas, jei dėl savininko kaltės ar nerūpestingumo gyvūnui (gyvūnams) gresia neišvengiama žūtis nuo bado, troškulio, žemos ar aukštos temperatūros ar kitų nuo gyvūno savininko priklausančių aplinkybių [5.1].

113. Asmenų veiksmai, kuriais pažeidžiami Taisyklių 21.2 ar 21.3 punktuose nustatyti draudimai, gali užtraukti baudžiamąją atsakomybę pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 310 straipsnį.

XVI. KITI KLAUSIMAI

114. Gyvūnų gaišenos tvarkomos pagal Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatytą tvarką [5.18].

115. Savininkai, laikantys gyvūnus pasipelnymo tikslais, turi įstatymų nustatyta tvarka įregistruoti savo veiklą ar/ir turėti reikiamus leidimus.

116. Asmenys, prekiaujantys gyvūnais turgavietėje ar viešojoje vietoje, privalo su savimi turėti Lietuvos Respublikos vežamų gyvūnų važtaraštį [5.19].

117. Gyvūnų parodos, varžybos ir visi kiti masiniai gyvūnų renginiai gali būti rengiami tik gavus Vilniaus miesto valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos leidimą, o rengiami viešosiose vietose, gavus ir Administracijos leidimą.

118. Gyvūnus aptarnaujančių įstaigų veiklą reglamentuoja Lietuvos Respublikos teisės aktai bei įregistruoti įstatai ir veiklos aprašymai, suderinti su Vilniaus miesto valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba.

119. Gyventojų švietimą gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo klausimais organizuoja švietimo, auklėjimo ir ugdymo įstaigos, visuomeninės gyvūnų globos organizacijos, gamtininkų centrai, kitos įmonės, įstaigos ir organizacijos, Savivaldybė, visuomenės informavimo priemonės.

XVII. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

120. Taisyklių laikymosi kontrolę vykdo Administracijos padaliniai, policija, Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos, Vilniaus miesto valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba bei kitos įstatymais įgaliotos institucijos [5.3].
